

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (WE) NR 1007/2009**z dnia 16 września 2009 r.****w sprawie handlu produktami z fok****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Foki są wrażliwymi stworzeniami zdolnymi do odczuwania bólu, nieszczęścia, strachu i innych form cierpienia. W oświadczeniu w sprawie wprowadzenia w Unii Europejskiej zakazu na wyroby otrzymywane z fok ⁽³⁾ Parlament Europejski zwrócił się do Komisji o niezwłoczne opracowanie projektu rozporządzenia zakazującego przywozu, wywozu i sprzedaży wszelkich produktów wytwarzanych z fok grenlandzkich i kapturowych. W rezolucji z dnia 12 października 2006 r. w sprawie Wspólnotowego planu działań dotyczącego ochrony i dobrostanu zwierząt na lata 2006–2010 ⁽⁴⁾ Parlament Europejski wezwał Komisję do zaproponowania całkowitego zakazu przywozu produktów z fok. W zaleceniu nr 1776(2006) z dnia 17 listopada 2006 r. w sprawie polowania na foki Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy zaleciło wezwanie państw członkowskich Rady Europy, w których prowadzi się polowania na foki, do wprowadzenia zakazu wszelkich okrutnych form polowania, które nie gwarantują natychmiastowego uśmiercenia zwierzęcia bez zadawania mu cierpienia, oraz do zakazania ogłuszania zwierząt przy pomocy takich narzędzi, jak hakapiki, pałki i strzelby, a także do promowania inicjatyw mających na celu zakazanie handlu produktami z fok.
- (2) Przywóz do państw członkowskich skór szczeniąt fok grenlandzkich i kapturowych oraz otrzymywanych z nich wyrobów w celach handlowych jest zakazany na mocy dyrektywy Rady 83/129/EWG z dnia 28 marca 1983 r. dotyczącej przywozu do państw członkowskich skór niektórych gatunków szczeniąt foczych oraz otrzymywanych z nich wyrobów ⁽⁵⁾.

- (3) Na foki poluje się zarówno na terytorium Wspólnoty, jak i poza nim, a z upolowanych zwierząt otrzymuje się produkty i wyroby, takie jak mięso, olej, tran, narządy, futra i wyrabiane z nich przedmioty, które obejmują takie zróżnicowane produkty, jak kapsułki Omega-3 oraz odzież zawierającą przetworzone focze skóry i futra. Produkty te są sprzedawane na różnych rynkach, w tym na rynku Wspólnoty. Z uwagi na charakter tych produktów konsumentom trudno jest odróżnić je od podobnych produktów niepochodzących z fok, lub też odróżnienie jest dla nich niemożliwe.
- (4) Polowania na foki stały się przyczyną poważnego zaniepokojenia wyrażanego przez ogół społeczeństwa i przedstawicieli rządów wrażliwych na kwestię dobrostanu zwierząt z uwagi na ból, nieszczęście, strach i inne formy cierpienia, jakie przynoszą tym zwierzętom najczęściej wykonywane czynności zabijania i skórowania.
- (5) W odpowiedzi na zaniepokojenie obywateli i konsumentów, kwestią przestrzegania zasad dobrostanu zwierząt przy zabijaniu i skórowaniu fok oraz możliwą obecnością na rynku produktów uzyskanych ze zwierząt zabijanych i skórowanych w sposób przynoszący im ból, nieszczęście, strach i inne formy cierpienia, kilka państw członkowskich już przyjęło, lub ma zamiar przyjąć przepisy regulujące handel produktami z fok poprzez zakazanie ich przywozu i produkcji. Jednocześnie w innych państwach członkowskich handel tymi produktami nie podlega żadnym ograniczeniom.
- (6) Istnieją zatem różnice pomiędzy krajowymi przepisami regulującymi handel produktami z fok, ich przywóz, produkcję i wprowadzanie do obrotu. Te różnice wywierają negatywny wpływ na działanie rynku wewnętrznego produktów zawierających lub mogących zawierać produkty z fok i stanowią barierę w handlu takimi produktami.
- (7) Istnienie takich różnych przepisów może w jeszcze większym stopniu zniechęcić konsumentów do kupowania produktów niepochodzących z fok, które mogą być trudno rozróżnialne od podobnych towarów pochodzących z fok lub produktów, które zawierają elementy lub składniki pochodzące z fok niebędące w łatwy sposób rozpoznawalne, takie jak futra, kapsułki Omega-3, oleje i produkty skórzane.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinny zatem zharmonizować w całej Wspólnotie zasady odnoszące się do handlu produktami z fok, a tym samym zapobiec zakłóceniom rynku wewnętrznego tych produktów, łącznie z produktami równoważnymi lub zastępowalnymi w odniesieniu do produktów z fok.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 26 lutego 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 5 maja 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 27 lipca 2009 r.

⁽³⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, s. 194.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 308 E z 16.12.2006, s. 170.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 91 z 9.4.1983, s. 30.

- (9) Zgodnie z Protokołem w sprawie ochrony i dobrostanu zwierząt załączonym do Traktatu, formułując i wdrażając między innymi politykę rynku wewnętrznego, Wspólnota ma w pełni uwzględniać wymogi w zakresie dobrostanu zwierząt. Zharmonizowane zasady zawarte w niniejszym rozporządzeniu powinny zatem w pełni uwzględniać aspekty związane z dobrostanem zwierząt.
- (10) Aby wyeliminować obecne rozdrobnienie rynku wewnętrznego, konieczne jest zapewnienie zharmonizowanych zasad przy jednoczesnym uwzględnieniu aspektów związanych z dobrostanem zwierząt. W celu zniesienia barier na drodze swobodnego przepływu danych produktów w sposób skuteczny i proporcjonalny, nie powinno się co do zasady zezwalać na wprowadzanie do obrotu produktów z fok, tak aby możliwe było odzyskanie zaufania konsumenta, przy jednoczesnym zapewnieniu pełnego przestrzegania wymogów dobrostanu zwierząt. Ponieważ zaniepokojenie obywateli i konsumentów dotyczy zabijania i skórowania fok, konieczne są działania mające na celu ograniczenie popytu prowadzącego do wprowadzania do obrotu produktów z fok, a co za tym idzie, popytu gospodarczego będącego motorem komercyjnego polowania na foki. Aby zapewnić skuteczne egzekwowanie, zharmonizowane zasady należy egzekwować w czasie lub miejscu przywozu towarów importowanych.
- (11) Nawet gdyby zabijanie i skórowanie fok bez niepotrzebnego bólu, nieszczęścia, strachu i innych form cierpienia było możliwe, biorąc pod uwagę warunki, w jakich odbywają się polowania na fok, spójna weryfikacja i kontrola poszanowania wymogów dobrostanu zwierząt przez myśliwych nie jest wykonalna w praktyce, a przynajmniej jest trudna do zrealizowania w sposób skuteczny, co wynika z wniosków Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z dnia 6 grudnia 2007 r.
- (12) Jest również jasne, że inne formy zharmonizowanych zasad, takie jak wymogi dotyczące etykietowania, nie dałyby tych samych rezultatów. Ponadto stawianie producentom, dystrybutorom lub sprzedawcom detalicznym wymogu etykietowania produktów w całości lub częściowo pochodzących z fok stanowiłoby znaczące obciążenie tych podmiotów gospodarczych i wiązałoby się z nieproporcjonalnymi kosztami w przypadkach, gdy produkty z fok stanowią jedynie niewielką część danego produktu. Z drugiej strony łatwiej będzie stosować się do przepisów niniejszego rozporządzenia, uspokajając jednocześnie konsumentów.
- (13) Aby zapewnić pełną skuteczność zharmonizowanych zasad przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, powinny one mieć zastosowanie nie tylko do produktów z fok pochodzących ze Wspólnoty, ale także do tych produktów sprowadzonych do Wspólnoty z krajów trzecich.
- (14) Podstawowe interesy gospodarcze i społeczne społeczności Eskimosów polujących na fok na własne potrzeby nie powinny ucierpieć. Polowanie stanowi nieodłączną część kultury i tożsamości członków społeczności Eskimosów i jako takie zostało uznane w Deklaracji praw ludów autochtonicznych przyjętej przez Organizację Narodów Zjednoczonych. Dlatego też należy zezwolić na wprowadzanie do obrotu produktów z fok będących owocem tradycyjnych polowań prowadzonych przez Eskimosów oraz inne społeczności autochtoniczne i przyczyniających się do ich utrzymania.
- (15) Niniejsze rozporządzenie ustanawia zharmonizowane zasady dotyczące wprowadzania do obrotu produktów z fok. Pozostaje ono zatem bez uszczerbku dla innych zasad wspólnotowych lub krajowych regulujących polowania na fok.
- (16) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (17) W szczególności Komisja powinna być uprawniona do określania warunków wprowadzania do obrotu produktów z fok pochodzących z polowań prowadzonych tradycyjnie przez Eskimosów i inne społeczności autochtoniczne i przyczyniających się do ich utrzymania, do określania warunków przywozu produktów z fok mających charakter sporadyczny i składających się wyłącznie z towarów przeznaczonych do użytku osobistego podróżnych lub ich rodzin oraz do określenia warunków wprowadzania do obrotu produktów z fok pochodzących z polowań regulowanych prawem krajowym, których jedynym celem jest zrównoważone gospodarowanie zasobami morskimi. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia, poprzez jego uzupełnienie o elementy inne niż istotne, środki te muszą być przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (18) W celu ułatwienia działań w zakresie egzekwowania prowadzonych przez właściwe organy krajowe Komisja powinna wydać wskazówki techniczne zawierające niewiążące wskaźniki dotyczące kodów nomenklatury scalonej mogących obejmować produkty z fok podlegające niniejszemu rozporządzeniu.
- (19) Państwa członkowskie powinny ustanowić zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zapewnić ich wdrożenie. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.
- (20) Państwa członkowskie powinny regularnie składać sprawozdania z działań podjętych w celu wykonania niniejszego rozporządzenia. Na podstawie tych sprawozdań Komisja powinna przygotować dla Parlamentu Europejskiego i Rady sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

(21) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie usunięcie przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego poprzez zharmonizowanie na poziomie Wspólnoty krajowych zakazów dotyczących handlu produktami z fok nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjmować środki zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie wprowadza zharmonizowane zasady dotyczące wprowadzania do obrotu produktów z fok.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „foka” oznacza osobniki wszystkich gatunków płetwonogich (*Phocidae*, *Otariidae* i *odobenidae*);
- 2) „produkt z fok” oznacza wszystkie produkty przetworzone i nieprzetworzone otrzymane z fok, takie jak mięso, olej, tran, narządy, skóry futerkowe i skóry futerkowe surowe, garbowane lub wykończone, w tym skóry futerkowe połączone w arkusze lub krzyże lub podobne formy, oraz przedmioty wykonane z futer;
- 3) „wprowadzanie do obrotu” oznacza wprowadzanie na rynek Wspólnoty, a tym samym udostępnianie osobom trzecim, odpłatnie;
- 4) „Eskimos” oznacza autochtonicznych członków ojczyzny Eskimosów, a mianowicie tych obszarów arktycznych i subarktycznych, na których obecnie lub tradycyjnie Eskimosi posiadają prawa i interesy autochtoniczne, uznanych przez Eskimosów za członków ich ludu, oraz obejmuje Inuków, Juków (Alaska), Inuitów, Inuvialuitów (Kanada), Kalaallitów (Grenlandia) oraz Juków (Rosja);
- 5) „przywóz” oznacza każde wprowadzenie towarów na obszar celny Wspólnoty.

Artykuł 3

Warunki wprowadzania do obrotu

1. Wprowadzanie do obrotu produktów z fok dozwolone jest jedynie w przypadkach, gdy produkty te pochodzą z polowań prowadzonych tradycyjnie przez Eskimosów i inne społeczności autochtoniczne i przyczyniają się do ich utrzymania. Warunki te mają zastosowanie w czasie lub miejscu przywozu dla produktów importowanych.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1:

- a) przywóz produktów z fok jest również dozwolony w przypadkach, gdy ma on charakter sporadyczny i składa się wyłącznie z towarów przeznaczonych do użytku osobistego podróżnych lub ich rodzin. Charakter i ilość tych towarów nie może wskazywać na przywóz w celach handlowych;
- b) do obrotu mogą być również wprowadzane produkty z fok będące produktami ubocznymi polowań regulowanych na mocy prawa krajowego, których jedynym celem jest trwałe gospodarowanie zasobami morskimi. W takim przypadku wprowadzanie do obrotu odbywa się wyłącznie na zasadzie niedochodowości. Charakter i ilość tych towarów nie może wskazywać na przywóz w celach handlowych.

Stosowanie przepisów niniejszego nie może uniemożliwiać realizacji celu niniejszego rozporządzenia.

3. Komisja, zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 5 ust. 2, wydaje wskazówki techniczne zawierające orientacyjny wykaz kodów nomenklatury scalonej mogących obejmować produkty z fok podlegające przepisom niniejszego artykułu.

4. Bez uszczerbku dla ust. 3, środki służące wykonaniu przepisów niniejszego artykułu, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszego rozporządzenia poprzez jego uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 5 ust. 3.

Artykuł 4

Swoboda przepływu

Państwa członkowskie nie utrudniają wprowadzania do obrotu produktów z fok spełniających wymogi niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspierana przez komitet utworzony na mocy art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi ⁽¹⁾. W razie potrzeby komitet może zwrócić się do innych istniejących komitetów regulacyjnych, takich jak Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt powołany na mocy art. 58 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. określającego ogólne zasady i wymogi przepisów dotyczących żywności, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz określającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽²⁾.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.

⁽¹⁾ Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Artykuł 6

Sankcje i egzekwowanie

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz podejmują wszelkie niezbędne środki zapewniające ich wdrożenie. Sankcje te są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach do dnia 20 sierpnia 2010 r. oraz niezwłocznie powiadamiają ją o wszelkich późniejszych ich zmianach.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 września 2009 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BUZEK
Przewodniczący

Artykuł 7

Sprawozdania

1. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji do dnia 20 listopada 2011 r., a następnie co cztery lata, sprawozdanie z działań podjętych w celu wykonania niniejszego rozporządzenia.
2. W ciągu dwunastu miesięcy od końca każdego okresu sprawozdawczego Komisja przygotowuje, na podstawie sprawozdań, o których mowa w ust. 1, sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia dla Parlamentu Europejskiego i Rady.

Artykuł 8

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3 stosuje się od dnia 20 sierpnia 2010 r.

W imieniu Rady
C. MALMSTRÖM
Przewodniczący